

Δοκιμασίες απαραίτητες

*«Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν
περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς.»
— Ιακώβου 1:2 —*

ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ προσκλήθηκαν από τον Θεό για να είναι ο λαός του κατά τη διάρκεια αυτής της Εποχής του Ευαγγελίου καλούνται με αυτό που ο Απόστολος Παύλος περιγράφει ως «άνω κλήση» ή «ουράνια κλήση», που είναι μια πρόσκληση να συμμετάσχουν στη «δόξα» και την «τιμή και την αθανασία» του Ιησού, μαζί του. Ωστόσο, η κλήση δεν είναι το τέλος του θέματος. είναι απλώς μια πρόσκληση με συγκεκριμένες προϋποθέσεις. — Φίλ. 3:14· Εβρ. 3:1· Ρωμ. 2:7

Οι Χριστιανοί καλούνται όχι μόνο για τη δικαιοσύνη, αλλά και να βαδίσουν στα χνάρια του Κυρίου των ωδίνων, της αυτοθυσίας και της υπηρεσίας. Αυτοί είναι οι μόνοι όροι με τους οποίους γίνονται δεκτοί ως μαθητές του Χριστού. Κατανοούμε την Αγία Γραφή για να διδάξουμε ότι κατά τη μελλοντική μεσσιανική εποχή, θα υπάρξουν άλλοι όροι αποδοχής που θα προσφέρει ο Θεός στον κόσμο. Ωστόσο, δεν προσφέρονται τώρα άλλες προϋποθέσεις εκτός από αυτές του να γίνουμε ακόλουθοι και μαθητές του Ιησού και να περπατήσουμε «στην καινούργια ζωή» καθώς περπάτησε εκείνος. — Ρωμ. 6:4

Ο Απόστολος Ιάκωβος στο εναρκτήριο κείμενό

μας υποδεικνύει ότι θα επιτραπούν οι δοκιμασίες και οι πειρασμοί να έρθουν στη ζωή των μαθητών του Χριστού, στα οποία θα «πέσουν» [Αρχαίο Κείμενο: θα περικυκλώνονται με]. Αν και ο Θεός δεν προκαλεί αυτές τις δοκιμασίες, επιτρέπει στον μεγάλο Αντίπαλο, τον Σατανά, να τις επιφέρει στη ζωή μας, αλλά μόνο με θεϊκή άδεια και πρόνοια. Ο Σατανάς είναι περισσότερο από ευτυχής στο να ανταποκριθεί σε αυτό, και θα κάνει κάθε προσπάθεια να παραπλανήσει το μυαλό μας και να μας οδηγήσει μακριά από τις κατάλληλες αντιλήψεις για την αλήθεια και τη δικαιοσύνη. Θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί για να αποφύγουμε τις παγίδες του.

Ο πειρασμός δεν είναι αμαρτία, αλλά κάθε πειρασμός, δοκιμασία, διωγμός και δυσκολία στη ζωή, που επιτρέπεται να έρθει επάνω μας που έχουμε κάνει τη διαθήκη της θυσίας με τον Κύριο, έχει σκοπό να μας αποδείξει αν είμαστε γνήσιοι Χριστιανοί ή όχι. Είναι για να δοκιμάσουν την αγάπη μας, για να δούμε αν οι χαρακτήρες μας είναι σταθεροί, ριζωμένοι και στηριγμένοι στη δικαιοσύνη και αν οικοδομούνται στην αγάπη. Για να το συνειδητοποιήσουμε αυτό, θα πρέπει να τεθούν όλες αυτές οι δοκιμασίες, οι δυσκολίες και οι πειρασμοί υπό ένα νέο φως μπροστά μας και να μας βοηθήσει πολύ για να πολεμήσουμε έναν «καλό αγώνα της πίστης» και να κερδίσουμε τη «νίκη που υπερνικάει τον κόσμο». — Α' Τιμ. 6:12· Α' Ιωάννου 5:4

Όταν βρεθούμε ξαφνικά σε δοκιμασίες, θα πρέπει να πούμε: Εάν με αυτές τις δοκιμασίες αποδεικνύει ο Θεός την γνησιότητα της αγάπης και την αφοσίωσή μου σε αυτόν, τότε, όσο ασήμαντες και αν είναι αυτές, ή όσο σοβαρές, θα τις χρησιμοποιήσω επιμελώς ως ευνοϊκές ευκαιρίες για να τις δείξω στον Κύριό μου την πληρότητα της αγάπης και της αφοσίωσής μου σε αυτόν και τον σκοπό του. Πρέπει να δώσω μια καλή μάχη ενάντια σε

αυτό το πράγμα -τον κόσμο, την πεσμένη σάρκα μου ή τον Αντίπαλο— ό,τι κι αν είναι αυτό που μου έφερε τις δοκιμασίες.

Μπορούμε να χαρούμε γιατί ξέρουμε ότι αν ξεπεράσουμε τέτοιες δοκιμασίες, ο χαρακτήρας μας θα προχωρήσει προς αποκρυστάλλωση. Μπορούμε επίσης να χαιρόμαστε επειδή γνωρίζουμε ότι ο Θεός δεν θα μας άφηνε να πέσουμε σε κανέναν πειρασμό που δεν θα έκανε να μας κάνει ευλογία εάν είμαστε απόλυτα πιστοί. — Ρωμ. 8:28

Ας σταθούμε συχνά σε αυτά τα πρόσθετα λόγια των Αποστόλων: «Διά το οποίον αγαλλιάσθε, αν και τώρα ολίγον, εάν χρειασθή, λυπηθήτε εν διαφόροις πειρασμοίς, ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολύ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσίον το φθειρόμενον διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν όταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός.» «Μακάριος ο άνθρωπος, όστις υπομένει πειρασμόν· διότι αφού δοκιμασθή, θέλει λάβει τον στέφανον της ζωής, τον οποίον υπεσχέθη ο Κύριος εις τους αγαπώντας αυτόν.» «Διότι η προσωρινή ελαφρά θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς καθ' υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης»—αν δοκιμαστούμε σωστά από αυτές τις εμπειρίες. —Α' Πέτ. 1:6,7· Ιάκωβος 1:12· Β' Κορ. 4:17

Η ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΑΝΤΟΧΗ

Είμαστε βέβαιοι ότι εκείνοι που αγαπούν τον Κύριο, και που εξαιτίας αυτού θα λάβουν τη βασιλεία, θα είναι εκείνοι των οποίων η αγάπη θα έχει δοκιμαστεί από δοκιμασίες και πειρασμούς. Εκείνοι που δεν αγαπούν τον Κύριο με όλη τους την καρδιά —στους οποίους είτε ο εαυτός ή κάποιο άλλο είδωλο έχει την πρώτη θέση— θα παρασυρθούν από τον κόσμο, τη σάρκα τους ή τον Αντίπαλο σε κάποια μορφή εξέγερσης ενάντια στο θέλημα

του Θεού ή τη θεία πρόνοια.

Θα έχουν τεχνάσματα και θεωρίες που θα προτιμούσαν από το σχέδιο του Κυρίου. Αυτά, όταν αναλυθούν, συνήθως θα διαπιστωθεί ότι βασίζονται είτε στον εγωισμό, τη φιλοδοξία ή ένα πνεύμα λήθαργου και νωθρότητας. Η ηγεσία και τα λόγια του Επουράνιου Πατέρα χάνουν την έλξη τους για τέτοιους ανθρώπους και χάνουν αντίστοιχα το ενδιαφέρον τους. Ίσως γίνουν ακόμη και σαν μερικοί από τους ακόλουθους του Ιησού, οι οποίοι «εστράφησαν εις τα οπίσω και δεν περιεπάτουν πλέον μετ' αυτού.» —Ιωάννης 6:66

Όπως υπάρχουν κάποιες ουσίες που είναι μαλακές, αδύναμες ή εύθραυστες, έτσι υπάρχουν και αυτές που έχουν ισχύ, δύναμη και αντοχή. Ο Θεός επιλέγει για τον εαυτό του τέτοιους χαρακτήρες που έχουν τις δυνατές, διαρκείς ιδιότητες—το σθένος, την υπομονή και τη μακροθυμία. Αυτοί επιθυμούν να περπατήσουν κοντά στον Κύριο και δεν θα εκδιωχθούν από αυτόν από καμία από τα τεχνάσματα και τις πονηριές του Αντίπαλου. Είναι τέτοιοι των οποίων η καρδιά ανήκει πλήρως στον Κύριον—όχι στον εαυτό τους. Ακολουθούν όπου κι αν οδηγήσει ο Επουράνιος Πατέρας, γιατί δεν έχουν θέληση εκτός από το θέλημα του Θεού. Αυτοί θα ακολουθήσουν τον Κύριο στην στενή οδό των δοκιμασιών και της πειθαρχίας κατά τη διάρκεια του παρόντος βίου, και σε λίγο, όπως δήλωσε, «Και θέλουσι περιπατήσει μετ' εμού με λευκά, διότι είναι άξιοι». —Ματθ. 7:14· Αποκ. 3:4

Όποιοι προσπαθούν να αποφύγουν όλες τις δοκιμασίες, τους πειρασμούς και τις δυσκολίες έχουν λόγους να αμφισβητούν τη σχέση τους με τον Θεό ως γιοι. Όλοι αυτοί πρέπει να πάνε στον Πατέρα και να βεβαιωθούν ότι δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο εκ μέρους τους και να βεβαιωθούν ότι έβαλαν τον εαυτό τους στη σωστή στάση στην οποία μπορούν να προετοιμαστούν

για τη βασιλεία. «Διότι όντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγόνει πάντα υιόν, τον οποίον παραδέχεται.» —Εβρ. 12:6

Όλοι μας θα χαρούμε όταν τελειώσουν οι δοκιμασίες και γίνουμε δεκτοί ως νικητές, για να συμμετάσχουμε με τον Κύριο στον θρόνο Του. (Αποκ. 3:21) Ωστόσο, πρώτα η υπομονή, η εμπιστοσύνη και η αγάπη πρέπει να κάνουν ένα έργο εξευγενισμού στην καρδιά μας, κάνοντάς μας υποταγμένους και υπάκουους στον Θεό. Ας συνεχιστεί ο καλός αγώνας! Ας χαρούμε αν οι δοκιμασίες μας μάς έκαναν πιο δυνατούς σε χαρακτήρα, πιο ταπεινούς και χριστόμορφους, πιο συνειδητοποιημένους για τα ελαττώματα και τις ατέλειές μας, πιο προσεκτικούς και πιο σοβαρούς στις προσπάθειές μας να τα διορθώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο.

ΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΑΚΙΑ

Οι συγκρούσεις στις οποίες είχαμε ίσως μόνο μερική νίκη μπορεί να είχαν ως αποτέλεσμα ευλογίες για εμάς. Ακόμη και σε εκείνες τις εμπειρίες όπου αισθανόμαστε ότι έχουμε υποστεί απόλυτη αποτυχία, μπορεί να υπάρξει, μέσω της επακόλουθης μεγαλύτερης ανάπτυξης ταπεινότητας, η ενδυνάμωση του χαρακτήρα μας, η σταθερή αποφασιστικότητα για μεγαλύτερη εγρήγορση και η πιο θερμή προσευχή για την υποστηρικτική χάρη του Κυρίου, η ανάγκη της οποίας εντυπώθηκε βαθύτερα στις καρδιές μας. Έτσι οι μερικές ήττες και ακόμη και οι αποτυχίες μπορούν να γίνουν «σκαλοπατάκια» με τα οποία προοδεύουμε μέσα από τις εμπειρίες μας υπό τη θεϊκή επιρροή της πρόνοιας του Θεού. Μόνο «διά πολλών θλίψεων πρέπει να εισέλθωμεν εις την βασιλείαν του Θεού» δηλώνει ο Απόστολος Παύλος. —Πράξεις 14:22

Εάν, επομένως, οι Χριστιανοί βρεθούν

εμπλεκόμενοι σε πειρασμούς, δοκιμασίες και τέτοια, αντί να αισθάνονται απογοητευμένοι, θα πρέπει να χαρούν και να πουν: Αυτά είναι αποδείξεις ότι ο Κύριος με προετοιμάζει για μια θέση στη βασιλεία του. Αυτό θα πρέπει να μας δώσει κουράγιο να πολεμήσουμε τον καλό αγώνα ενάντια στον κόσμο, τη σάρκα και τον Αντίπαλο των ψυχών ημών. Η σάρκα υποφέρει· αλλά το νέο μυαλό, η νέα θέληση, έχει τη χαρά του τελικού αποτελέσματος. Ως εκ τούτου, μπορούμε να χαρούμε, γνωρίζοντας ότι αυτές οι δοκιμασίες δεν είναι για το κακό μας, αλλά για το αιώνιο καλό μας. —Α' Πέτ. 4:12,13

Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ (ή ΕΚΒΑΣΙΣ)

Ο Απόστολος δηλώνει: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρητε.» (Α' Κορ. 10:13) Ο Επουράνιος Πατέρας θα κατευθύνει κάθε δοκιμασία στην πλήρη ολοκλήρωσή της. Ως εκ τούτου, όταν βρισκόμαστε σε δυσκολία, πρέπει να πούμε, «Ο Επουράνιος Πατέρας επιτρέπει αυτή τη δοκιμασία και έτσι θα χαρώ για το γεγονός ότι δεν θα επιτρέψει να ανατραπώ (νικηθώ)· γιατί έχει υποσχεθεί ότι όλα θα γίνουν για το καλό μου, επειδή αγαπώ τον Θεό και επιδιώκω να γνωρίσω και να κάνω το θέλημά του.» — Ρωμ. 8:28

Το κείμενό μας λέει «Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς». Η χαρά μας εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη μελέτη μας για την Αγία Γραφή και τη γνώση μας για τις πολύτιμες υποσχέσεις που περιέχονται σε αυτές για όσους νικούν. Ο Κύριος θέλει αυτούς που θα υπομείνουν έναν «μεγάλο αγώνα θλίψεων», που θα υπομείνουν υπομονετικά, αν και

οι δοκιμασίες συνεχίζονται πολύ και οι δοκιμασίες γίνονται πιο σοβαρές. (Εβρ. 10:32) Όλες οι προηγούμενες καλές μας αποφάσεις και το να υπερασπιζόμαστε το σωστό δεν θα μας έκαναν νικητές, αν χάναμε την πίστη μας.

«ΠΡΟΣΘΕΣΤΕ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΣΑΣ»

Σε εκείνους που ανήκουν σε αυτήν την κெχρισμένη παρέα, και που αγωνίζονται να τύχουν της δόξης που είναι υπεσχεμένη στους πιστούς μαθητές του Χριστού, ο Απόστολος Πέτρος κηρύττει έναν πολύ σαφή λόγο διδασκαλίας. Στο εναρκτήριο κεφάλαιο της δεύτερης επιστολής του, προτρέπει τους Χριστιανούς να προσθέσουν διάφορες ιδιότητες χαρακτήρα έτσι ώστε να μπορούν να είναι κατάλληλοι για τα ένδοξα πράγματα που υποσχέθηκε ο Θεός για τους πιστούς. Καθορίζει την πίστη ως πρωταρχικό προσόν. Σε αυτό λέει ότι πρέπει να προσθέσουμε την αρετή [ηθική αριστεία], τη γνώση, την εγκράτεια, την υπομονή, την ευσέβεια, την αδελφική καλοσύνη και την αγάπη [ελληνικά: *agape*, μια ευρεία, γενναιόδωρη αγάπη] για όλη την ανθρωπότητα. Ο λόγος που οι Γραφές δηλώνουν ότι το μέτρο της προόδου μας θα είναι σύμφωνα με την πίστη μας είναι ότι, ενώ είμαστε στη σάρκα, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να εκτελέσουμε έργα που θα ήταν σύμφωνα με τα τέλεια πρότυπα του Θεού. —Β' Πέτ. 1:4-7

Αυτό που ο Θεός εγκρίνει τις προθέσεις της καρδιάς μας και τις ειλικρινείς προσπάθειες να τις αναπτύξουμε αυτές τις ιδιότητες στο μέγιστο των δυνατοτήτων μας. Ασκώντας πίστη και επιδεικνύοντας πιστότητα, θα είμαστε σε θέση να τον ευχαριστήσουμε και να αναπτύξουμε τον κατάλληλο χαρακτήρα όπως ορίζεται στον Λόγο του, αναπτύσσοντας τους καρπούς και τις χάρες του Αγίου Πνεύματος. Καθώς λέγει ο

Απόστολος Παύλος: «Διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ. Διότι ούτω θέλει σας δοθή πλουσίως η είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού.» —εδάφ. 10,11

Η πίστη είναι απαραίτητη σε όλη τη χριστιανική οδό. Χωρίς αυτό δεν θα μπορούσαμε να έχουμε κουράγιο ή την εσωτερική δύναμη να συνεχίσουμε. Έχουμε κληθεί να είμαστε «κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Χριστού». (Ρωμ. 8:17) Εάν είμαστε υπάκουοι στις οδηγίες του και δοκιμαζόμαστε σωστά από τις εμπειρίες που μας δίνονται στη «σχολή» του Χριστού, θα κερδίσουμε τη θεϊκή επιδοκιμασία. «Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει». —Α' Θεσ. 5:24

Η ΑΥΤΟΕΞΕΤΑΣΗ

Μερικοί θα αποτύχουν να χρησιμοποιήσουν τις δοκιμασίες και τις δυσκολίες τους στο μέγιστο βαθμό που είναι απαραίτητο για να επιτύχουν το «βραβείον της άνω κλήσεως». (Φιλ. 3:14) Ίσως να μην έχουν γυρίσει αρκετά την πλάτη τους στον κόσμο ή να έχουν αφήσει την πεσμένη σάρκα τους να εμποδίσει την ανάπτυξή τους στον Χριστό. Άλλοι μπορεί να μην εκδηλώνουν επαρκή ζήλο στην υπηρεσία του Κυρίου και έτσι να αποτυγχάνουν να επωφεληθούν από τις πολλές ευκαιρίες που τους παρέχονται σε αυτή τη γραμμή.

Αν, εξετάζοντας τον εαυτό μας, βλέπουμε κάποιες τάσεις προς αυτές τις κατευθύνσεις, ας θυμηθούμε αυτά τα λόγια του Παύλου: «Περί υμών δε, αν και λαλώμεν ούτως, αγαπητοί, είμεθα πεπεισμένοι ότι έχετε τα καλήτερα και συνεχόμενα με την σωτηρίαν.» «Και μάλιστα, εξεύροντες τον καιρόν, ότι είναι ήδη ώρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου· διότι είναι πλησιεστέρα εις ημάς η σωτηρία παρ' ότε επιστεύσαμεν. Η νυξ

προεχώρησεν, η δε ημέρα επλησίασεν· ας απορρίψωμεν λοιπόν τα έργα του σκότους και ας ενδυθώμεν τα όπλα του φωτός.» —Εβρ. 6:9· Ρωμ. 13:11,12

Ας μην αποθαρρυνόμαστε αν βρεθούμε να σημειώνουμε ανεπαρκή πρόοδο όσον αφορά την απόκτηση των απαραίτητων μαθημάτων από τις δοκιμασίες και τις δυσκολίες μας. Αντίθετα, «ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν έλεος και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ χρείας.» Ας θυμηθούμε επίσης τις πολλές υποσχέσεις των Γραφών που μας ενθαρρύνουν να συνεχίσουμε να βαδίζουμε στον χριστιανικό δρόμο ακόμη και όταν όταν απογοητεύουμε τον Κύριον. «Ένας δίκαιος πέφτει επτά φορές και ξανασηκώνεται». «Αν πέσει, δεν θα πέσει εντελώς κάτω· γιατί ο Κύριος τον στηρίζει με το χέρι του». —Εβρ. 4:16· Παρ. 24:16· Ψαλμ. 37:24

Πριν από πολλά χρόνια, ένας πιστός μελετητής της Αγίας Γραφής έλεγε συχνά: «Οι δοκιμασίες αξίζουν εκατομμύρια. Μην σπαταλάτε τίποτα από αυτές!» Πόσο αλήθεια είναι αυτό. Είθε να αναγνωρίζουμε για πάντα ότι οι δοκιμασίες είναι ουσιαστικό μέρος της πνευματικής μας ανάπτυξης, χωρίς τις οποίες δεν θα μπορούσαμε να εισέλθουμε στη βασιλεία των ουρανών. Πάνω απ' όλα, ας θυμόμαστε αυτό που δηλώνει ο Παύλος: «ΠΑΝΤΑ» — συμπεριλαμβανομένων των δοκιμασιών— «συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού.» —Ρωμ. 8:28
